

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 4. Pœnitentia Deo grata, Sacrificium, festum, &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

pariter cum bono nostro sanguinis sui fructum sic carpit suavissimum. Ramirez in ep. 4. Apoc. 2. 21.

Ecce sto ad ostium, & pulso. Apoc. 3. 20. Suaserat Christus D. Episcopo poenitentiam; nè putaret, difficile fore, ut è tanto tepore in ferventem poenitentiam posset venire: paratissima gratiæ suæ auxilia ei ostendit, & pollicetur: idque sub figura hospitis benevoli; qui, ab alio durissimè expulsus, ad ostium anhelus perseverat; & sollicitè pulsans, admitti rogat: ut intrans veterem, exhibitio charitiorum epulò, redintegret amicitiam. Id hic in ep. 7. Ubi voces illæ Pl. 49. 12. *Si esuriero, non dicam tibi: meus est enim orbis terra.* Cur ergo, cum tua sint omnia, excubas ante hominis ostium; ut cœnes cum eo? Jactaret illud in veteri Testamento, quando Filium suum adhuc retinebat in folio gloriæ suæ: postquam verò dedit Filium; *etiam cum illo omnia nobis donavit*, ait Paulus Rom. 8. 32. Sed dicamus verius: antequam Verbum caro fieret, delicias poenitentia non plenè gustarat Deus: vescebat enim angelorum amore; & licet ei apponerentur lacrymæ poenitentium, haud eis nutriebatur. At ubi descendit in hortum nostrum, & manducare cœpit panem doloris; lacrymarum ità captus est dulcedine; ut reversus in cœlum, suis ipse manibus abstergat omnem lacrymam ab oculis Sanctorum. Quibus non abundè refectus in terram revertitur, pulsat ostium; & defersens manna, lacrymas, & poenitentia fercula; esurit. Cur enim pulsat ostium? audi, quid præmittat: *amulare ergo, & poenitentiam age.* Apoc. 3. 19.

§. IV.

Poenitentia Deo grata, sacrificium, festum &c.

Tolle hircum pro peccato. Levit. 9. 3. Hircus est poenitentia, Hugo Card. hic.

Oblationem offerre per tempora sua. Num. 28. 2. Origenes legit; Offerretis mihi in diebus festis meis. Habet ergo Deus dies festos suos? habet: est enim ei magna festivitas humana salus, Quomodo putas, lætificat eum; cum is, qui fuerat impudicus, fit castus; & qui fuerat impius, efficitur pius. Istæ omnes singularum quorumque conversiones, festivitates generant Deo. Origenes hic. hom. 23.

Manducemus, & epulemur. Luc. 15. 23. Commune convivium, communisque læticia Patri, filio, & servis, describitur: quia fructus Passions Christi in poenitente, materia est gaudii; non solum ipsi poenitenti, & Ecclesiæ Pastoribus; sed etiam ipsi Deo: perinde enim gratum habet, ac si ipse pasceretur. Cajetanus hic.

Erat dies festus Judæorum. Joan. 5. 1. Potius dies festus JESUS poterat vocari, quo paralyticus sanatur. Nullus enim dies solenior Deo, quam cum peccator à nequitia recedit. *Erat autem Sabbathum in die illo.* Quam verè Sabbathum in die! Non dixit,

Sabbathum erat dies ille; *sed Sabbathum erat in illo:* in illo enim die, quò peccator mundatur, verè Sabbathum Dei requies est. Escobar t. 1. Mir. Chr. l. 5. Sect. 1. obl. 1.

Non sic infans amator dilectam suam, amat; ut Deus poenitentem animam. S. Chrysof. hom. 22. ad pop. Antioch. Nihil est, quod Deum ità exhilaret; atque conversio nostra, atque à peccato ad virtutem regressus. Id. hom. 25. in Gen.

Nullà re perinde Deus delectatur ut hominis, propter quem omnis doctrina, atque omnia mysteria, concessa sunt, respicientia, & salute. S. Gregor. Naz. or. 39. in sancta lumina.

Peccavimus; agamus poenitentiam: millies peccavimus; millies quoque poenitentiam. De omni opere bono gaudet Deus; præsertim verò super anima poenitentiam faciente. S. Ephrem de variis tormentis Inferni.

Multiformis, & copiosa, est poenitentia; idèque varia ferculorum genera Deo apponit. Id. de poenit.

Festum excitat Deo poenitentia: quoniam & cœlum movet ad epulas; & Angeli utantur, dum poenitentia ipsos invitat ad prandium; cunctique cœlestes ordines epulantur, per poenitentiam sese recreantes. Id. ib.

DEL altare est poenitentia: nam per ipsam peccantes eum placant. Id. ib.

Celebritas bona, ac pulchra, & Deo grata, est poenitentia cum lacrymis, & à peccatis abstinencia, Deiq; cognitio, atque æternum bonorum desiderium. Id. s. in pretiosam, & vivificam Cruc. Dom.

Magni pretii sacrificium offerre, poenitentiam agite. Non enim reperitur malitia, quæ poenitentiam superet; nullum est virus, quod vim hujus mellis possit extinguere. S. Helychius Presb. or. in S. Andream Ap.

Tanta utilitas, tantæque gratia, poenitentia; ità ut Deo, præteritis facinoribus offenso, jamque justissimam poenam pro tantis criminibus inferenti, si dici fas est, quodammodo obstitat; & quasi inviti, ut ità dixerim, dexteram suspendat ultoris. Joan. Cassian. Collat. 20. Abb. Pinusij c. 4.

§. V.

Poenitentia cibis, potat, recreat, Christum.

Affer mihi duos hædos optimos. Gen. 27. 9. sic Ecclesia bona mater ex hædis id est peccatoribus. Marchantius D. 1. Quadr. Eucherius l. 2. in Gen. in omnibus scripturis hædi pro peccatoribus accipiuntur; carnes autem hædorum, ex quibus Isaac preparatus est cibus, peccantium intelligenda est conversio.

Messui myrrham meam. Cant. 5. 1. Metit myrrham: quia, ut ait Ambros. de bono mortis c. 5. delectatur eò, si quis mortificet peccatum suum obliteret culpam suam, sepe-liat iniquitates suas: myrrha enim est sepultura mortuorum, de Ponte hic Exh. 2. l. 3.

Sumes aurum & argentum; & facies coronas, & pones in capite Jesu filij Josedech Sacerdotis magni. Zachar. 6. 11. De JESU

verò